

**Κοινοβουλευτική Ομάδα
Κ.Ο. ΠΑΣΟΚ- Κίνημα Αλλαγής**

ΕΡΩΤΗΣΗ

**Προς: Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Υπουργό Ανάπτυξης**

Θέμα: Η κυβερνητική αδράνεια θέτει σε κίνδυνο τις προοπτικές ανάπτυξης στον κλάδο της ιχθυοκαλλιέργειας

Η θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια στην Ελλάδα, από την εμφάνισή της στις αρχές της δεκαετίας του 1980, έχει αναδειχθεί σε ισχυρό κλάδο του πρωτογενούς τομέα με σημαντικά ανοδική πορεία σε παραγωγή, απασχόληση και εξαγωγές. Πιο συγκεκριμένα, το 2022 η παραγωγή έφτασε τους 137.000 τόνους, συνολικής αξίας 744 εκ. ευρώ, εκ των οποίων οι 104.192 τόνοι κατευθύνθηκαν σε εξαγωγές. Η συνολική απασχόληση ξεπερνά τα 12.000 άτομα στις μονάδες παραγωγής, τους ιχθυογεννητικούς σταθμούς, τα συσκευαστήρια, τις μεταφορές, την κατασκευή ειδών συσκευασίας και αποθήκευσης ενώ ο μεγαλύτερος αριθμός θέσεων εργασίας κατανέμεται σε απομακρυσμένες και δυσπρόσιτες περιοχές καθώς και σε πολλά ακριτικά νησιά.

Διεθνώς, η ιχθυοκαλλιέργεια αναγνωρίζεται ως το μέλλον της παραγωγής ιχθύων, με την παραγωγή της να ξεπερνά την παραδοσιακή αλιεία. Η Ελλάδα, ως ηγέτιδα δύναμη στην Μεσογειακή και Ευρωπαϊκή ιχθυοκαλλιέργεια, έχει τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί αυτή τη δυναμική, στηριζόμενη σε διεθνείς εκτιμήσεις και την εκπεφρασμένη ευρωπαϊκή βούληση για αυξημένη παραγωγή από τα κράτη-μέλη της ΕΕ. Για την ΕΕ αποτελεί έναν από τους βασικούς πυλώνες της Στρατηγικής για τη “Γαλάζια Ανάπτυξη”, ενταγμένη στον στόχο της “Ευρωπαϊκής

Πράσινης Συμφωνίας”, στόχος της οποίας είναι η τόνωση της οικονομίας και η δημιουργία θέσεων εργασίας, με παράλληλη επιτάχυνση της πράσινης μετάβασης με οικονομικά αποδοτικό τρόπο. Παράλληλα, με την “Ευρωπαϊκή Πλατφόρμα για την Υδατοκαλλιέργεια” η ΕΕ έχει θέσει ως στόχο να καλυφθεί το χάσμα ανάμεσα στην παραγωγή και τις εισαγωγές από τρίτες χώρες.

Παρ’ όλα αυτά, αν και ανοίγονται πολύ μεγάλες επιχειρηματικές ευκαιρίες για τη χώρα και τους Έλληνες στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, η κυβερνητική αδράνεια τα τελευταία χρόνια απειλεί να ανακόψει τη δυναμική του κλάδου, ενώ στην καλύτερη περίπτωση δεν την υποβοηθά. Η εγχώρια ανάπτυξη επιβραδύνεται λόγω ελλείψεων σε χωροταξικό σχεδιασμό, αδειοδοτικών διαδικασιών και απουσία μέτρων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς του κλάδου. Ενώ κάθε χώρα θα υποστήριζε με όλες τις δυνάμεις κλάδους οικονομικής δραστηριότητας με τα παραπάνω χαρακτηριστικά, η κυβέρνηση της ΝΔ, πέντε χρόνια τώρα, αφήνει άλυτα βασικά προβλήματα και η επιχειρηματική κοινότητα των ιχθυοκαλλιεργητών χάνεται ανάμεσα στην ατέρμονη γραφειοκρατία, την υποχρηματοδότηση, την έλλειψη στήριξης από το τραπεζικό σύστημα, τις φοβερές εκκρεμότητες στην υλοποίηση του χωροταξικού σχεδιασμού. Κι αυτά συμβαίνουν τη στιγμή μάλιστα που η μείωση των επιχειρήσεων στον κλάδο και η διεθνής ανταγωνιστικότητα, λόγω επιδοτήσεων εξαγωγών από τρίτες χώρες, απαιτούν άμεση δράση.

Όπως επισημαίνεται στην Έκθεση της Ε.Ε. για τις προοπτικές των υδατοκαλλιεργειών ανά θαλάσσια λεκάνη (2020), μεταξύ των κύριων προκλήσεων στην περιοχή της Μεσογείου είναι ο χωροταξικός σχεδιασμός, καθώς «οι επενδυτές δυσκολεύονται να λάβουν νέες άδειες ή να μετεγκαταστήσουν υπάρχουσες μονάδες λόγω των χρονοβόρων διαδικασιών αδειοδότησης, του υψηλού κόστους και της εκκρεμότητας καθορισμού περιοχών για ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας». Η Ευρωπαϊκή Πλατφόρμα Έρευνας και Καινοτομίας για την Υδατοκαλλιέργεια το 2012, το Πολυετές Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη των Υδατοκαλλιεργειών 2014-2020 και εν συνεχεία το επόμενο εγκεκριμένο για το 2021-2030, μονότονα επισημαίνουν τρία κομβικά ζητήματα για το παρόν και το αύριο του κλάδου: α) την απλοποίηση των

διοικητικών διαδικασιών, β) την ολοκλήρωση του χωροταξικού σχεδιασμού και γ) την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας

Αντί η κυβέρνηση να λάβει σοβαρά υπόψη της τις παραπάνω επισημάνσεις, κινείται αργά, τυχαία και απρογραμματίστα. Ο Εθνικός Στρατηγικός Στόχος για την αύξηση της παραγωγής των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας που έχει ορισθεί από το ίδιο το ΥΠΑΑΤ, μεσοπρόθεσμα (μέχρι το 2025) σε 3,0%, και μακροπρόθεσμα (μέχρι το 2030) στο 5%, με παράλληλη αύξηση της αξίας των προϊόντων μέσω της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας τους δεν υλοποιείται. Η Ε.Ε. σε πρόσφατη ειδική έκθεση του Ε.Σ. επισημαίνει ότι η παραγωγή παραμένει στάσιμη και με ασαφή αποτελέσματα παρά την αυξημένη ενωσιακή χρηματοδότηση. Η απορροφητικότητα του ΕΠΑΛΘ 2014 – 2020 είναι από τις χαμηλότερες μεταξύ των τομεακών και περιφερειακών προγραμμάτων, ενώ ακολουθούνται χαλαρά κριτήρια επιλογής έργων. Κατόπιν αυτών,

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ ΟΙ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. Πότε θα εκδοθούν τα υπόλοιπα 17 προεδρικά διατάγματα για τον ορισμό των Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιέργειας (ΠΟΑΥ), με δεδομένο μάλιστα ότι η επεξεργασία και η έκδοση των 6 πρώτων κράτησε πάνω από μια επταετία; Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί ο αρμόδιος υπουργός Περιβάλλοντος για να πάψει η πολυετής καθυστέρηση στην έκδοση των ΠΔ;
2. Πότε θα ξεκινήσει η αξιολόγηση του Ειδικού Χωροταξικού για τις Υδατοκαλλιέργειες και η σύνταξη του νέου, δεδομένου ότι το ισχύον λήγει το 2026;
3. Ποια είναι η πρόοδος και τα αποτελέσματα των ελέγχων στις εταιρείες “φαντάσματα” στον κλάδο των υδατοκαλλιεργειών από το 2020 και μετά, που είχαν εξαγγελθεί με πομπώδεις ανακοινώσεις πριν από τέσσερα χρόνια; Έγιναν τελικά έλεγχοι; Γιατί δεν ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματά τους;
4. Πώς αντιμετωπίζει η κυβέρνηση την έλλειψη συντονισμού και αποτελεσματικής διαχείρισης από το ΥΠΕΝ και το ΥΠΑΑΤ σε σχέση με τα θέματα που αφορούν την ιχθυοκαλλιέργεια (Ε.Π.Μ. και

αναθεωρημένα σχέδια ΔΛΑΠ σε σχέση με το Ειδικό Χωροταξικό σχέδιο των Υδατοκαλλιεργειών);

5. Πότε σκοπεύει η Κυβέρνηση να ενεργοποιήσει τα μέτρα και τις δράσεις για χρηματοδότηση της υδατοκαλλιέργειας στα πλαίσια του ΠΑΛΥΘ 2021 – 2027, τη στιγμή που το τραπεζικό σύστημα, για δικούς του λόγους, δεν χρηματοδοτεί τον κλάδο;
6. Είναι στις κυβερνητικές προθέσεις να ενθαρρύνει την εγκατάσταση απομακρυσμένων από τις ακτές παραγωγικών μονάδων εκτροφής;
7. Είναι στις κυβερνητικές προθέσεις να νομοθετήσει και να χωροθετήσει τη σύσταση απομακρυσμένων από τις ακτές παραγωγικών πάρκων;
8. Πως αξιολογεί η κυβέρνηση τη μείωση των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια από 304 το 2019 σε 82 στο τέλος του 2023;
9. Τρίτες χώρες ως προς την ΕΕ επιδοτούν τις εξαγωγές τους και καθιστούν τα Ελληνικά ψάρια λιγότερο ανταγωνιστικά. Σκέπτεται η κυβέρνηση να αναλάβει να στηρίξει στα ευρωπαϊκά όργανα ενέργειες για την καταδίκη πρακτικών αθέμιτου ανταγωνισμού;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Μιχάλης Κατρίνης

Χριστίνα Σταρακά

Μανόλης Χνάρης